

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมินนายปิยะ ภิญโญ.....

ตำแหน่งปัจจุบันนักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน...ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน ซึ่งต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงานสูงในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงานสูงในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้สำหรับหน้าที่ปัจจุบัน ได้ทำหน้าที่หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสนามเพรียง ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๒ (นครสวรรค์) ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

๑. อนุรักษ์ คุ่มครอง ดูแล รักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าให้มีสมดุลตามธรรมชาติ และให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนที่เกิดประโยชน์สูงสุดทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
๒. ควบคุม กำกับดูแล ป้องกันการบุกรุก การทำลายป่า และการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
๓. ศึกษา วิจัย และพัฒนาวิธีการอนุรักษ์ การบริหารจัดการ และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพ
๔. กำหนดมาตรการและมาตรฐานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ บริหารจัดการ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า
๕. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือตามที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มอบหมาย

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้งนักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง...ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน ซึ่งต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงานสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงานสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย...

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การพัฒนาระบบลาดตระเวนเชิงคุณภาพเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก.....

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ.....ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔.....

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

การใช้แผนที่ เชื่อมทิศ แบบฟอร์มงานลาดตระเวน รวมทั้งการนำเทคโนโลยีที่สำคัญ คือ ระบบบันทึกพิกัดจากดาวเทียม (GPS) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ระบบฐานข้อมูล SMART PATROL และการใช้โปรแกรม MaxEnt มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก มีพื้นที่ ๙๔๘,๔๓๘ ไร่ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสมดุลทางธรรมชาติทั้งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารสายสำคัญหลายสาย เช่น ห้วยแม่จัน ห้วยแม่ละมุ้ง ห้วยทาลก้อ ห้วยพริ้ว และห้วยกาเกด้า ซึ่งไหลมารวมกันก่อให้เกิดเป็นแม่น้ำแม่กลอง ไหลหล่อเลี้ยงสรรพสิ่งมีชีวิตอย่างมากมาย ตั้งแต่อาณาเขตอ้อมผางไปจนถึงจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม รวมทั้งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง โดยเฉพาะเป็นแหล่งรวมของพรรณไม้และพันธุ์สัตว์ป่าที่หายากหลายชนิด ด้วยความโดดเด่นของพื้นที่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก จึงได้รับการประกาศให้เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติจากองค์กร UNESCO ร่วมกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันตกและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นมา

การลาดตระเวนป้องกันรักษาพื้นที่อนุรักษ์ ทั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และอุทยานแห่งชาติได้มีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในหลายๆ ประเทศทั่วโลก ตัวอย่างเช่น การลาดตระเวนเพื่อป้องกันการลักลอบล่าช้างป่าในอุทยานแห่งชาติของทวีปอาฟริกาภายใต้โครงการติดตามตรวจสอบการลักลอบล่าช้าง (MIKE) และการลาดตระเวนเพื่อป้องกันรักษาเสือโคร่งในประเทศไทยได้ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลรัสเซียและสมาคมอนุรักษ์สัตว์ป่า (WCS) เป็นต้น โดยความสำเร็จของการลาดตระเวนขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญหลายประการ คือ ความเข้าใจปัญหาของผู้บังคับบัญชาในท้องที่ ความพร้อมของพนักงานลาดตระเวน โดยความพร้อมในที่นี้เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลักคือ ความพร้อมในเทคนิคการลาดตระเวน และความพร้อมในการบันทึกข้อมูลสัตว์ป่าและปัจจัยคุกคาม ปัจจัยทั้งหมดนี้หากมีการพัฒนาไปร่วมกันย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพของงาน คุณภาพของข้อมูล และระบบฐานข้อมูลที่ชัดเจนตรวจสอบได้ นอกจากนี้แล้วระบบยังเอื้อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถวางแผนการลาดตระเวนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งผลลัพธ์คือความยั่งยืนของการอนุรักษ์สัตว์ป่าและถิ่นอาศัยโดยรวม ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านการป้องกันการลักลอบล่าสัตว์และปัจจัยคุกคามอื่นๆ จึงได้พัฒนาระบบการลาดตระเวนเป็นการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART PATROL) ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ โดยมีการดำเนินการที่เป็นระบบ มีคุณภาพ และสามารถตรวจวัดผลการดำเนินงานได้ด้วยมาตรฐานทางวิทยาศาสตร์ มีการใช้แผนที่ เชื่อมทิศ และแบบฟอร์มงานลาดตระเวน รวมทั้งการนำเทคโนโลยีที่สำคัญ คือ ระบบบันทึกพิกัดจากดาวเทียม (GPS) ระบบฐานข้อมูล (Database) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และระบบจัดการข้อมูล SMART PATROL มาเป็นองค์ประกอบหลักในการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ

ระบบลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART PATROL SYSTEM) คือ การลาดตระเวนเพื่อการจัดการพื้นที่อนุรักษ์อย่างมีประสิทธิภาพ มีการดูแลป้องกัน วางแผน การจัดการ และตรวจวัดผลการจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรม

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออกได้มีการพัฒนาระบบลาดตระเวนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ โดยการนำระบบลาดตระเวนภายใต้โครงการติดตามตรวจสอบการลักลอบล่าช้าง (MIKE) จนกระทั่งปี ๒๕๕๑ ถึง ๒๕๕๖ ได้พัฒนาเทคนิคและระบบฐานข้อมูลลาดตระเวนภายใต้ระบบลาดตระเวนแผนใหม่ (MIST) และในปี ๒๕๕๗ ถึงปัจจุบัน ได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อรองรับข้อมูลลาดตระเวนจากพื้นที่และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนลาดตระเวนในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งระบบฐานข้อมูลใหม่นั้น คือ SMART ความทุ่มเทของเจ้าหน้าที่ในการอนุรักษ์สัตว์ป่า แสดงให้เห็นจากผลการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปัจจัยคุกคามที่มีประสิทธิภาพ และผลการสำรวจข้อมูลสัตว์ป่าที่มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น

การพัฒนาระบบลาดตระเวนเชิงคุณภาพเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

๑. ห้องปฏิบัติการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นห้องปฏิบัติการในการวางแผนการลาดตระเวน การวิเคราะห์ข้อมูล การประชุมรายงานผลการลาดตระเวน รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลด้านการลาดตระเวนให้กับประชาชนทั้งในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงได้รับทราบถึงปัญหาด้านการล่าสัตว์ป่า การบุกรุกพื้นที่ รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการล่าสัตว์ป่าและการบุกรุกพื้นที่

๒. การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ลาดตระเวนเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่า ประกอบด้วย การฝึกการใช้คำสั่ง ลักษณะการเป็นผู้นำ การทดสอบสมรรถภาพร่างกาย หลักการออกคำสั่ง-ระเบียบแถวชุด การเตรียมการลาดตระเวน การเป็นผู้นำ การวางแผนการจับกุม การทบทวน GPS แผนที่ เข็มทิศ และการฝึกปฏิบัติภาคสนาม รวมถึงการฝึกอบรมเกี่ยวกับกฎหมายป่าไม้ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้แก่ พ.ร.บ. ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔, พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗, พ.ร.บ. สวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕, พ.ร.บ. เลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕, พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และ พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ มีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ การฝึกการใช้คำสั่ง/ลักษณะการเป็นผู้นำ เป็นการฝึกเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการในการใช้คำสั่งในการลาดตระเวน รวมถึงฝึกการเป็นผู้นำ ซึ่งเป็นการพัฒนาให้เจ้าหน้าที่พร้อมที่จะปฏิบัติงานในการออกคำสั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ทั้งนี้ผู้เป็นผู้นำต้องวางตัว และปฏิบัติตัวให้เหมาะสมกับการเป็นผู้นำที่ดี

๒.๒ การทดสอบสมรรถภาพร่างกาย เป็นการทดสอบสมรรถภาพร่างกายของเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วย การทดสอบทำการลุกนั่ง การทดสอบวิดพื้น การทดสอบซิทอัพ และการทดสอบวิ่งจับเวลา

๒.๓ หลักการออกคำสั่ง-ระเบียบแถวชุด เป็นการฝึกเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่ง การเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูฝึกได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการฝึกเจ้าหน้าที่ในการเป็นผู้ออกคำสั่ง รวมถึงการฝึกความพร้อมและความสามัคคีของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

๒.๔ การเตรียมการลาดตระเวน เป็นการฝึกเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการลาดตระเวน เช่น การวางแผนในการเตรียมเสบียงอาหาร การวางแผนในการกำหนดเส้นทางการลาดตระเวน และการประมาณระยะเวลาในการเดินทางจากจุดที่กำหนดไว้ไปยังจุดเป้าหมายปลายทาง ซึ่งการวางแผนการลาดตระเวนก็นับว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการลาดตระเวนในแต่ละครั้ง

๒.๕ การเป็นผู้นำ การฝึกการเป็นผู้นำ โดยการกำหนดหัวข้อให้เจ้าหน้าที่ได้แสดงออกในด้านการเป็นผู้นำ เช่น การออกมายบรรยายที่ด้านหน้าห้องประชุม การบรรยายในลักษณะของการแนะนำพื้นที่ และการร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุม

๒.๖ การทบทวนการวางแผนจับกุม การวางแผนยุทธศาสตร์การลาดตระเวน และการลาดตระเวนหาข่าว เป็นการฝึกเจ้าหน้าที่ในการวางแผนจับกุม ในกรณีที่พบผู้กระทำความผิด เช่น การหักข้อมือ ทำสอดแขนขัดหลัง ส่วนการวางแผนยุทธศาสตร์การลาดตระเวน และการลาดตระเวนหาข่าวนั้น เจ้าหน้าที่ได้ทำการฝึกการวางแผนการเข้าจับกุมผู้ต้องหาในกรณีที่พบผู้ต้องหาขณะออกลาดตระเวนในพื้นที่

๒.๗ การทบทวน เครื่องบันทึกพิกัดจากดาวเทียม (GPS) แผนที่ และเข็มทิศเบื้องต้น และภาคสนาม เป็นการทบทวนการใช้เครื่องบันทึกพิกัดจากดาวเทียม (GPS) แผนที่ และเข็มทิศเบื้องต้น และภาคสนาม ซึ่งเป็นการฝึกทบทวนเจ้าหน้าที่ในการออกลาดตระเวน โดยมีการฝึกตั้งค่าเครื่องบันทึกพิกัดจากดาวเทียม (GPS) ก่อนออกใช้งานในภาคสนาม การใช้เมนูต่าง ๆ การเปิด Track ในการเดินทาง และการคำนวณพื้นที่จากค่าพิกัดที่จับมาได้ นอกจากนี้มีการอ่านค่าพิกัดในแผนที่ การวัดมุมทิศทางที่จะเดินทางสำรวจ และการวัดระยะทางจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง เป็นต้น

๓. การปฏิบัติงานลาดตระเวนเชิงคุณภาพเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

๓.๑ การกำหนดพื้นที่เพื่อการจัดการ

การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปราม การเก็บข้อมูลด้านสัตว์ป่าและพันธุ์พืชในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออกให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง จึงให้เจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงาน จำนวน ๑๐ ชุดลาดตระเวน ดังนี้

๓.๑.๑ สายตรวจประจำสำนักงานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก จำนวน ๑ ชุดปฏิบัติการ

๓.๑.๒ สายตรวจปราบปรามประจำศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ที่ ๑ ได้แก่ หน่วยพิทักษ์ป่าแม่จันทะ หน่วยพิทักษ์ป่ายูโน และหน่วยพิทักษ์ป่าอุตะคี จำนวน ๓ ชุดปฏิบัติการ

๓.๑.๓ สายตรวจปราบปรามประจำศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ที่ ๒ ได้แก่ หน่วยพิทักษ์ป่าห้วยน้ำเขียว หน่วยพิทักษ์ป่าทุ่งน่าน้อย หน่วยพิทักษ์ป่ากะแงสอ และหน่วยพิทักษ์ป่าเบ็คี จำนวน ๔ ชุดปฏิบัติการ

๓.๑.๔ สายตรวจปราบปรามประจำศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ที่ ๓ ได้แก่ หน่วยพิทักษ์ป่าที่ขอมแม และหน่วยพิทักษ์ป่าช่องแป๊ะ จำนวน ๒ ชุดปฏิบัติการ (ได้ร่วมกับผู้นำชุมชนและผู้แทนชาวบ้าน ทั้ง ๗ กลุ่มบ้าน ในการออกลาดตระเวนป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันบริเวณพื้นที่สำรวจตามแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์)

ในการลาดตระเวน เจ้าหน้าที่ได้ทำการจับพิกัดการพบตัว เสี่ยง รอยตีน และร่องรอยต่าง ๆ ของสัตว์ป่า รวมถึงปัจจัยคุกคามต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ในระบบ SMART PATROL SYSTEM

๓.๒ การจัดทำระบบฐานข้อมูลการลาดตระเวนในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และระบบ SMART PATROL SYSTEM โดยข้อมูลที่ได้จากการลาดตระเวนจะนำเข้าสู่ระบบฐานข้อมูล เพื่อติดตามตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูล และประเมินผลการปฏิบัติงานของชุดลาดตระเวนรายเดือน พร้อมวางแผนการปฏิบัติงานในเดือนต่อไป

๓.๓ การนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานลาดตระเวนเชิงคุณภาพ เช่น การใช้กล้องดักถ่ายภาพอัตโนมัติ (Camera trap) และการใช้อากาศยานไร้คนขับหรือ Drone เป็นต้น

๓.๔ การขยายผลไปสู่การมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่า ข้อมูลที่ได้จากการลาดตระเวน ซึ่งได้ผ่านการวิเคราะห์จากระบบฐานข้อมูลแล้ว ได้มีการนำเสนอข้อมูลและผลการดำเนินงานด้านการลาดตระเวนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ และปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ (ด้านกายภาพ, ด้ายชีวภาพ, ด้ายภัยคุกคาม และด้านสภาพภูมิอากาศ) ที่มีความสำคัญต่อสัตว์ป่ามาสร้างแบบจำลองทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม MaxEnt (Maximum entropy) เพื่อนำไปใช้อธิบายความสัมพันธ์ของปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ กับการปรากฏของสัตว์ป่า และนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาใช้ในการกำหนดมาตรการ การวางแผน และจัดการพื้นที่

ปัจจัยด้านกายภาพ ประกอบด้วย ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ความลาดชัน ลำน้ำ และแหล่งน้ำถาวร และแหล่งโป่งจากข้อมูลการลาดตระเวน

ปัจจัยด้านชีวภาพ ประกอบด้วย ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน และชนิดป่า

ปัจจัยด้านภัยคุกคาม ประกอบด้วย ระยะห่างจากหมู่บ้าน และข้อมูลการคุกคามจากการลาดตระเวน

ปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศ ประกอบด้วย ข้อมูลอุณหภูมิเฉลี่ย และข้อมูลปริมาณน้ำฝนรายเดือน (มิลลิเมตร)

เป้าหมาย : สัตว์ป่าและระบบนิเวศในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออกได้รับการคุ้มครองดูแล ป้องกัน และจัดการอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

๑. บุคลากรของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก สามารถปฏิบัติงานลาดตระเวนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน ๗๐ คน

๒. มีแผนการพัฒนาระบบลาดตระเวนเชิงคุณภาพ จำนวน ๑ แผน

๓. มีฐานข้อมูลการจัดการพื้นที่ที่ทันสมัย มีมาตรฐานสูง และสามารถนำไปเป็นแบบอย่างแก่พื้นที่อนุรักษ์อื่นได้ จำนวน ๑ ฐานข้อมูล

๔. ประชากรของเสือโคร่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๙

ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

๑. แนวโน้มปัจจัยคุกคามด้านการลักลอบล่าสัตว์ป่าและทำลายทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง และประชากรเสือโคร่งเพิ่มขึ้น

๒. เจ้าหน้าที่มีการพัฒนาด้านการลาดตระเวนอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ

๓. เจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารในพื้นที่มีการวางแผนการอนุรักษ์สัตว์ป่าและการลาดตระเวนอย่างมีประสิทธิภาพผ่านขบวนการวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

การนำไปใช้ประโยชน์ มีดังนี้

๑. ผู้บังคับบัญชามีความเข้าใจถึงปัญหาด้านการคุกคามต่อทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่ารวมทั้งสามารถวางแผนการลาดตระเวนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

๒. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานลาดตระเวนมีความพร้อมในเทคนิคการลาดตระเวน และความพร้อมในการบันทึกข้อมูลสัตว์ป่าและปัจจัยคุกคาม

๓. มีการสร้างระบบการลาดตระเวนที่มีประสิทธิภาพ สามารถติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลในการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออกได้
ผลกระทบ (ไม่มี)

๗. ความยั่งยืนและซับซ้อนในการดำเนินการ

✓ การพัฒนาระบบลาดตระเวนเชิงคุณภาพเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่า มีความยั่งยืนและซับซ้อนที่สำคัญ คือ

๑. ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นจะต้องมีความเข้าใจถึงระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพเป็นอย่างดี

๒. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานลาดตระเวนจะต้องมีความพร้อมในเทคนิคการลาดตระเวน การบันทึกข้อมูลสัตว์ป่าและปัจจัยคุกคาม

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

✓ ๑. เจ้าหน้าที่และหน่วยพิทักษ์ป่ายังมีจำนวนไม่เพียงพอ

๒. การขาดวัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานทดแทนของเดิมที่เก่าและชำรุด

๓. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใหม่และเจ้าหน้าที่เดิมบางส่วนยังไม่เข้าใจระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ

๔. ในอนาคต หากไม่มีเจ้าหน้าที่มาทดแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานลาดตระเวน ณ ปัจจุบัน จะทำให้งานลาดตระเวนมีประสิทธิภาพลดลง

๕. นโยบายรัฐยังไม่ให้ความสำคัญของการอนุรักษ์เท่าที่ควร จึงทำให้งบประมาณ สวัสดิการ และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ลดลง

๖. การสร้างขวัญและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ลาดตระเวน เช่น ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานลาดตระเวน เป็นต้น ยังมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนระหว่างเจ้าหน้าที่ลาดตระเวนที่ปฏิบัติงานภายใต้หน่วยงานสำนักอนุรักษ์สัตว์ป่ากับสำนักอุทยานแห่งชาติ จึงทำให้เกิดข้อเปรียบเทียบและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

๗. ความไม่ชัดเจนของนโยบายและแนวทางการปฏิบัติงาน เช่น การแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎรในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ระเบียบและขั้นตอนของกฎหมายลำดับรองภายใต้กฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ เป็นต้น จึงทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความไม่แน่ใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของงาน

๙. ข้อเสนอแนะ

✓ ๑. การปรับเปลี่ยนอัตรากำลังและหน่วยพิทักษ์ป่าให้เหมาะสมกับขนาดพื้นที่ที่รับผิดชอบ ปัจจุบันเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออกมีพื้นที่รับผิดชอบ ๙๔๘,๔๓๘ ไร่ มี ๑ สำนักงานเขต มีหน่วยพิทักษ์ป่า ๑๐ หน่วยพิทักษ์ป่า ซึ่งแต่ละหน่วยพิทักษ์ป่ามีพื้นที่รับผิดชอบ ๙๔,๘๔๓.๘๐ ไร่ต่อหน่วยพิทักษ์ป่า ในหลักการปฏิบัติงานนั้น พื้นที่รับผิดชอบของแต่ละหน่วยพิทักษ์ป่า ประมาณ ๔๐,๐๐๐ ไร่ต่อหน่วยพิทักษ์ป่า ดังนั้นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออกควรมีหน่วยพิทักษ์ป่า จำนวน ๒๔ หน่วยพิทักษ์ป่า

๒. การจัดทำแผนของงบประมาณในการสนับสนุนวัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานทดแทนของเดิมที่เก่าและชำรุด

๓. การฝึกอบรมทบทวนการสร้างเสริมประสิทธิภาพและเทคนิคการลาดตระเวนเชิงคุณภาพเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่า

๔. การพัฒนาระบบลาดตระเวนเชิงคุณภาพเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและต้องมีแผนการดำเนินการในระยะยาว ดังนี้

๔.๑ การสร้างระบบการลาดตระเวนที่มีประสิทธิภาพ สามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลในการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ได้จริง รวมถึงการสร้างระบบการลาดตระเวนอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ ซึ่งนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่ได้อย่างยั่งยืนต่อไป

๔.๒ ระบบฐานข้อมูลที่ครอบคลุม ชัดเจน ทันสมัย และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการได้จริง

๔.๓ การเพิ่มหน่วยพิทักษ์ป่า บุคลากร และสวัสดิการให้กับเจ้าหน้าที่

๔.๔ การสนธิกำลังและการจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกันระหว่างเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออกกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอัมผาง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันตก และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง รวมทั้งการลาดตระเวนอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชนในพื้นที่

๔.๕ การสร้างการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับชุมชนทั้งในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง เช่น การส่งเสริมอาชีพใน ๗ กลุ่มบ้าน โดยยึดหลักแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ การจัดทำข้อตกลงร่วมกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยความร่วมมือของชุมชน

๕. นโยบายรัฐต้องให้ความสำคัญของการอนุรักษ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งนโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานต้องมีความชัดเจน และเป็นรูปธรรม

๖. การสนับสนุนงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภายใต้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ต้องไม่มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยงาน

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

.....
.....
.....
.....

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

(๑)สัดส่วนของผลงาน..... %
(๒)สัดส่วนของผลงาน..... %
(๓)สัดส่วนของผลงาน..... %

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)นายปิยะ ภิญโญ..... ผู้ขอประเมิน
(.....นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ.....)
วันที่.....๙...../.....มกราคม...../.....๒๕๖๗.....

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(นายรัชชัย เพชรบูรณ์)
(ตำแหน่ง) นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
ทำหน้าที่ ผู้อำนวยการส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า
วันที่ ๑๑ / มกราคม / ๒๕๖๓
(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ)
(นายรุ่งโรจน์ อัสกุลธารินทิ)
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๒
วันที่ ๑๑ / มกราคม / ๒๕๖๓
(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียว ก็ให้มีการรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

**แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่องแผนการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ (Conservation Area Management Plan) : แผนการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่.....

๒. หลักการและเหตุผล

พื้นที่อนุรักษ์ (Conservation Area) ในความหมายของประเทศไทย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่คุ้มครอง (Protection Area) และจัดได้ว่าเป็นสมบัติที่ล้ำค่าของประเทศไทย ก่อคุณประโยชน์ต่อประชาชนทั้งประโยชน์ทางตรงและประโยชน์ทางอ้อม ทั้งนี้ มีพื้นที่อนุรักษ์หลายแห่งของประเทศไทยที่เป็นที่ยอมรับระดับโลกว่ามีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลจนได้รับการประกาศเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ ด้วยความสำคัญของพื้นที่อนุรักษ์ดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ให้คงอยู่อย่างยั่งยืน และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

กฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ ได้แก่ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๘ และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๖๘

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นงานที่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง มั่นคง และด้วยสายตาวนกว้างไกล ความผิดพลาดเพียงครั้งหนึ่งครั้งใดหรือช่วงหนึ่งช่วงใดอาจหมายถึงการแก้ไขที่ยาวนานที่จะฟื้นกลับได้ หรืออาจเป็นการสูญเสียที่ไม่มีโอกาสกลับมาเป็นเช่นเดิมได้ ดังนั้นการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ทั้งหลายที่จะก้าวไปแต่ละขั้นตอนต้องพร้อมไปด้วยความเชื่อมั่นว่าจะส่งผลในทางด้านดีในอนาคต และในบางสิ่งบางอย่างจะต้องตัดสินใจโดยเร่งด่วนก่อนที่จะสายเกินแก้ ดังนั้นพื้นที่อนุรักษ์ทุกชนิดควรมีแนวทางในการจัดการที่จะให้ผู้บริหารยึดเป็นหลักในการบริหารจัดการพื้นที่อย่างชัดเจน

แผนการจัดการคือนโยบายและแนวทางในการบริหารกิจการหรือพื้นที่ต่างๆ ให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ โดยการกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์ในทุกด้านของทรัพยากร การดำเนินงานในสายงานต่างๆ ที่เหมาะสมและนำไปสู่เป้าหมาย มีการกำหนดงานและงบประมาณที่จะลงทุนให้เหมาะสมเท่าที่งบประมาณจะมีให้ได้ ทั้งนี้ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่พื้นที่อนุรักษ์ต่างๆ ของประเทศจะต้องมีแผนการจัดการไว้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปฏิบัติ

พื้นที่อนุรักษ์ (Conservation Area) ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีมาตรการพิเศษในการดูแลรักษา ส่วนพื้นที่ที่มีมาตรการเฉพาะในรูปแบบอื่น เช่น พื้นที่ภายใต้ระบบการจัดการชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ พื้นที่ป่าชายเลน และป่าบกอนุรักษ์ จัดอยู่ในระบบพื้นที่คุ้มครอง (Protected Area) เช่นกัน แต่มีพระราชบัญญัติและมติคณะรัฐมนตรีเป็นมาตรการพิเศษในการคุ้มครองป้องกัน ดังนั้นความหมายของพื้นที่อนุรักษ์ในที่นี้จึงหมายถึงพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า

แนวคิดเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ (National park concept) มุ่งเน้นที่การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อตอบสนองกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจในรูปแบบที่ไม่ทำลาย (non-consumptive use) การศึกษาวิจัยทางธรรมชาติ และการสร้างจิตวิญญาณด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่ประชาชนเป็นหลัก

แนวคิดเกี่ยวกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (Wildlife sanctuary concept) มุ่งเน้นการอนุรักษ์สัตว์ป่าและถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าที่มีอยู่ให้ปรากฏในสภาพที่สมบูรณ์และยั่งยืนตลอดไปในสภาพถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ

แนวคิดเกี่ยวกับเขตห้ามล่าสัตว์ป่า (Non-hunting area concept) มุ่งเน้นการอนุรักษ์สัตว์ป่าและถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าไว้ให้คงอยู่อย่างยั่งยืน แต่มีนโยบายให้ประชาชนได้เข้ามาใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติบางอย่างได้โดยไม่ก่อผลกระทบต่อกันหรือก่อผลกระทบน้อยที่สุด

นอกจากนี้อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่ายังมีวัตถุประสงค์รองอีกหลายประการ เช่น เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร เป็นแหล่งคุ้มครองกันภัยธรรมชาติ เป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุกรรมของพืชและสัตว์ป่า เป็นแหล่งศึกษาวิจัยและพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน

สำหรับขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ มีรายละเอียดดังนี้

๑. การกำหนดคณะวางแผน
๒. การกำหนดขอบเขตพื้นที่วางแผนและเป้าหมายการอนุรักษ์ที่สำคัญ
๓. การประเมินความยั่งยืนของเป้าหมายการอนุรักษ์
๔. การประเมินภัยคุกคาม
๕. การประเมินสถานการณ์
๖. การจัดทำยุทธศาสตร์ : วัตถุประสงค์และกิจกรรม
๗. การประเมินผลสำเร็จ
๘. การจัดทำแผนปฏิบัติการ จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๙. การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ
๑๐. การวิเคราะห์ข้อมูล ปรับแผน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์

สำหรับแผนการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ (แผนการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่) จะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ว่า “เพิ่มพื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้ได้ร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ประเทศไทยภายในปี ๒๕๖๔” และพันธกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช คือ

๑. อนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า
๒. วิจัย พัฒนา และให้บริการด้านวิชาการ
๓. บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยการมีส่วนร่วมบนพื้นฐานเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๔. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ อย่างสมดุล และยั่งยืน

ดังนั้นข้อมูลการพัฒนา (โครงสร้าง/คน/การบริหารจัดการโดยยึดหลักนิติธรรมและคุณธรรม/ทัศนคติและค่านิยม/ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ/ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร/การปรับเปลี่ยนเป้าหมาย) จะสนับสนุนการวิจัย การพัฒนา และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมบนพื้นฐานเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทั้งนี้เมื่อการวิจัย การพัฒนา และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมบนพื้นฐานเทคโนโลยีที่เหมาะสมแล้วจะส่งผลให้การอนุรักษ์ การคุ้มครอง และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติมีประสิทธิภาพ ซึ่งนำไปสู่แผนการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ (แผนการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่) ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. พื้นที่อนุรักษ์มีแนวทางสำหรับการดำเนินงานบริหารพื้นที่ที่ชัดเจน สามารถบริหารงานได้โดยมีความเชื่อมั่นสูง การปฏิบัติงานต่างๆ เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานระดับเหนือขึ้นไป
๒. การจัดตั้งงบประมาณรายปีเป็นไปโดยสะดวกและมีเป้าหมายที่แน่นอน ก่อให้เกิดความต่อเนื่องในงาน
๓. สร้างความเข้าใจและรู้จุดหมายในการปฏิบัติงานในทุกระดับชั้นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพื้นที่
๔. ก่อให้เกิดการแบ่งแยกหน้าที่รับผิดชอบตามความถนัดในระดับผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่อย่างเด่นชัด ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพของงานในทุกด้าน
๕. ทำให้สามารถตรวจสอบความก้าวหน้าของงานด้านต่างๆ ในพื้นที่อนุรักษ์ได้อย่างรวดเร็ว ทราบถึงปัญหาที่อาจเกิดในอนาคต ซึ่งสามารถปรับปรุงแผนได้อย่างมีระบบ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

เชิงปริมาณ คือ พื้นที่อนุรักษ์ทุกแห่งมีแผนการจัดการพื้นที่ละ จำนวน ๑ แผน (แผนการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่)

เชิงคุณภาพ คือ การบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ชัดเจน และต่อเนื่อง

(ลงชื่อ)

(.....นายปิยะ ภิญโญ.....)

วันที่๙...../.....มกราคม...../.....๒๕๖๗.....

ผู้ขอประเมิน